

det som ikke
er perfekt

State of mind

Acceptance of
the inevitable

Appreciation of
the cosmic order

Imperfection: Iconographically, wabi-sabi is often represented by the entropic processes of nature made visible. Entropy precipitates chaos and unpredictability, and this produces variety and interest. "Irregularity," rather than "imperfection," is probably a more apt term, but imperfection has more resonance. Imperfection also implies a "spiritual condition." Under the right circumstances, imperfection-embodied things can arouse a sense of empathy. It was this empathetic bond between objects and beholder that wabi-era tea masters idealized. (*L. Koren: Wabi-sabi - further thoughts*)

Det er vanskelig å se den som lykkes i å gjemme seg bak en fasade; prosjekt perfekt tar ikke hensyn til at alle har et behov for å bli sett. Og hva kjennetegner egentlig perfeksjon? Når ingenting lenger kan legges til eller trekkes fra - er det ikke da et fravær av utvikling, fravær av liv?

Wabi-sabi verdsetter det som ikke er perfekt, en påminnelse om at alt har sin tid, også vi. Verden er ikke en scene, et hjem er ikke en kulisser.

Mechanization constitutes a kind of aesthetic strangulation. When machines are in control, the beauty they produce is cold and shallow. It is the human hand that creates subtlety and warmth.

Soetsu Yanagi: The Beauty of Everyday Things

en fremmed estetikk

Material qualities

The suggestion of
natural process

Unpretentious

Irregular

Intimate

Earthy

Murky

Simple

The aesthetic other: The "aesthetic other" offers contrast with, and differentiation from, the dominant aesthetic convention. It is a bulwark against sameness. At the inception of the wabi-tea era, a Chinese-derived taste for smooth, symmetrical perfection was the most highly appreciated (high-culture) aesthetic sensibility in Japan. Wabi taste, as exemplified by irregular and rough-textured objects, constituted the aesthetic other. *(L. Koren: Wabi-sabi - further thoughts)*

Et brudd, en ny start, en fremmed måte å se noe vakkert på, eller noe vakkert funnet på et uventet sted. Wabi-sabi innebærer et brudd med det som på den tiden var de rådende estetiske konvensjonene.

På en planet med økende press på begrensede ressurser kan det fort vise seg å være et brudd vi behøver: En ny måte å finne noe vakkert ved det vi allerede har, i det vi har oversett, blendet av reklameplakatene som lyser opp byene slik at vi ikke skal se stjernene. John Berger forteller oss at reklamen spiller på nostalgi, vårt tidligere selv, for å selge oss en visjon om et fremtidig selv som vi kan misunne. Men hva om det vi trengte har vært der hele tiden?

In this beauty there is neither inordinate colouring nor notable decoration. The shape of the objects is simplicity itself, and they are decorated with only two or three patterns done in the most unpretentious manner. They contain no intellectual ambitions or attempts to be stylish. (...) In a day when the trend is toward showy display, we cannot help but feel a certain fondness for these simple, naive objects.

Soetsu Yanagi: *The Beauty of Everyday Things*

fortryllet hverdagslighet

Spiritual values

Truth comes from the
observation of nature

"Greatness" exists in the
inconspicuous and
overlooked details

Beauty can be coaxed
out of ugliness

Transfiguration of the commonplace: The beauty of wabi-sabi is a perceptual event; it is not an inherent property of things. Wabi-sabi "happens" when conditioned and habituated ways of looking at things fall away, when things are defamiliarized. The beauty of wabi-sabi involves perceiving something extraordinary in something that might otherwise be regarded as quite ordinary, undistinguished, or barely there. The seminal realization of wabi-tea was that relatively crude, inexpensive, domestic ceramics were actually just as beautiful - albeit in a different way - as any other kind of ceramics. (*L. Koren: Wabi-sabi - further thoughts*)

Lukk øynene og våkne for å se. Vi tror vi ser alt, men ettersom nyhetens skinn slites av, trekker hverdagens gjenstander usynlighetskappen over seg. Stopp. Se etter. Gjenta. Wabi-sabi røper slektskapet til zen-buddhismen og ber oss stoppe for å se etter ved å løfte hverdagskoppene inn i teseremonien.

Vi kan bære et pissoar eller en favorittkopp inn i en kunsthall, vi kan rydde vekk og kaste alt vi ikke "føler at vi elsker" for å gi plass til resten, men kanskje vi like gjerne kan knipe øynene sammen, åpne dem raskt og i skyggen av et øyeblikk se det vi har foran oss for hva det er.

It is one of the mysteries of the world that such great beauty should be found in such lowly objects: (...) that they should be the most common type of everyday objects. (...) What an amazing thing it is that objects made for use in real life should possess a beauty that transcends reality.

Soetsu Yanagi: The Beauty of Everyday Things

frihet gjennom begrensninger

Moral precepts

Get rid of all that is
unnecessary

Focus on the intrinsic and
ignore material hierarchy

Elegant poverty: "Poverty" in this meaning refers to a mindset of non-attachment, i.e., not holding onto fixed ideas or material things. Elegant refers to a graceful acceptance of restraint, inconvenience, and uncertainty. The embrace of poverty - in a conscious, voluntary, and aesthetic sense - was fundamental to the notion of wabi-tea.
(L. Koren: Wabi-sabi - further thoughts)

"Less is more" sier vi, men legger likevel enda en ting i den virtuelle handlekurven når vi uansett må betale for frakten. Den lange rekken av ting som skal fortelle hvem vi er roper alle om oppmerksomheten til ingen lenger kan høres i all støyen. Når eier tingene oss?

Wabi-sabi leter etter balansepunktet, midt mellom gleden over å eie og eiendelene som eier oss, en anerkjennelse av at begrensninger er et gode, også når de er selvpålagte. Måltidet smaker bedre om man bare spiser seg åtti prosent mett (*腹八分目 - hara hachi bun me* på japansk).

It might be said that the carving of a woodblock encompasses the greatest restriction on freedom. (...) Strangely enough, however, it is this restriction that is the fount of beauty.

Soetsu Yanagi: *The Beauty of Everyday Things*

skjønnhet ved grensen til intet

Metaphysical basis

Things are either devolving
toward, or evolving from,
nothingness

Beauty at the edge of nothingness: Wabi-sabi emerges out of the infinite potentiality of nothingness. The distinctiveness of wabi-sabi comes from that which is so faint, tentative, delicate, and subtle that it may be overlooked - or mistaken as trivial or insignificant. The task of locating difficult-to-recognize beauty was the enduring pursuit of wabi-tea. (*L. Koren: Wabi-sabi - further thoughts*)

Ser du det? Er det der, eller er det der ikke? Stillheten som gjør lydene mulig, det svake faret gjennom skogen der noen har gått før deg, skisporet som vil være vekk neste morgen. Er det vakre en objektiv størrelse?

Hva om det vakre er en *prosess*, en forhandling mellom den som ser og den eller det som blir sett? Hva ville vi legge merke til da? Wabi-sabi leter etter nettopp den type skjønnhet, den som krever en innsats, at vi ser nærmere etter. Det vakre som gir kun når vi gir av oss selv.

Shibumi (simple, subtle, and unobtrusive beauty) is not wandering or drifting between the new times and the old. It contains something that resides outside of time, a truth that is always new and fresh.

Soetsu Yanagi: The Beauty of Everyday Things